

Vredesbrief van Xanthe Blankenstein

Goede middag. Ik ben Xanthe uit klas 2c van het Sint-Oelbert. In mijn brief ga ik vertellen over vrede, gelijkheid en acceptatie

Als er wordt gedacht aan vrede, wordt er ook gedacht aan oorlog. De momenten waarop er geen vrede is. De gevechten en executies, die verschrikkelijke dingen gebeuren nu nog steeds waaronder in de oorlogen in Oekraïne en Gaza. Het is voor ons onvoorstelbaar wat die mensen daar nu meemaken.

Wij als land hebben Oekraïens vluchtelingen kunnen helpen door hen op te vangen en onderdak te bieden. Maar helaas kunnen oorlogen nooit helemaal voorkomen worden. Hebzucht, wraak en jaloezie, het zit in de aard van de mens en het zal er altijd blijven. Hierdoor zal er altijd oorlog blijven komen. Als land kan je er wel voor kiezen of je mee gaat vechten om andere landen te kunnen helpen. Maar je kan er nooit voor kiezen of je wel of niet bezet gaat worden. Er kan dus altijd oorlog komen.

Als er over het onderwerp vrede wordt gesproken wordt er dus vaak aan oorlog gedacht. Maar bij vrede wordt er ook gedacht aan: vrijheid, vrolijke momenten, vriendschap, gelijkheid en acceptatie. Met acceptatie bedoel ik dat mensen elkaar accepteren zoals ze zijn. Het maakt niet uit welke kleur je hebt, of je een handicap hebt of wat je liefdesvoorkeur is. Iedereen mag er zijn! Gelukkig mag je in steeds meer landen jezelf zijn. En ik hoop dat in alle landen waar het nog niet geaccepteerd wordt, het snel wel wordt geaccepteerd

Dit was mijn brief. Dank u wel voor uw aandacht

Xanthe Huksloot,

Vredesbrief van Xanthe Blankenstein

